

31.038/I/PF

Ter zitting van 4 maart 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies m.b.t. de telefoonkaarten bestemd voor personen die het bestaansminimum genieten of die het voorwerp uitmaken van een beslissing tot educatieve begeleiding.

*

* *

Uw vraag om advies bevat volgende elementen:

“In het raam van die universele dienst, werd voorzien in de verplichting aan personen die het voorwerp uitmaken van een beslissing tot toekenning van het bestaansminimum of van een beslissing tot educatieve begeleiding, een bepaald aantal gratis communicatie-eenheden toe te kennen. Gelet op het feit dat Belgacom overstapt van een facturering per eenheid op een facturering per seconde, werd er overeengekomen dat het aan de begunstigden toegekende voordeel zou worden vastgesteld op 750 frank zonder BTW, per zes maanden.

Het nakomen van die verplichting levert geen problemen op voor personen die al over een telefoonlijn beschikken: zij genieten het vastgestelde voordeel via de berekening van hun telefoonnota.

Tot dusver konden personen die niet vooraf over een telefoonlijn beschikten dat voordeel niet genieten. Op mijn verzoek zijn het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) en Belgacom echter overeengekomen dat die personen het wettelijk vastgestelde voordeel voortaan wel kunnen genieten door middel van een kaart van het type "calling card", d.w.z. door een gratis 0800-nummer en een codenummer in te toetsen alvorens zij het nummer van hun correspondent oproepen. Een dergelijke kaart kan zowel met een vast toestel als vanuit een openbare telefooncel worden gebruikt.

Die kaart zal er neutraal moeten uitzien: er zal geen prijs op vermeld worden, en ook geen herkenningsteken waardoor de gebruiker kan worden geïdentificeerd als een sociaal begunstigde.

Aangezien die kaarten bestemd zijn voor personen die het voorwerp uitmaken van een OCMW-beslissing, zullen ze ook via de OCMW's worden verspreid. Zij zullen dus niet individueel worden overgemaakt aan de begunstigden, die ze bij het OCMW moeten gaan opvragen.

De vermeldingen die op de kaart zouden moeten voorkomen, zijn de volgende:

- *een nummer van het type 0800, vergezeld van een toelichting van het type "U krijgt Franstalige (Nederlandstalige/Duitstalige) dienstverlening door het nummer 0800aaaa in te toetsen, en daarna het codenummer dat onder de krabstrip zit";*
- *de vermelding "mag niet verkocht worden" die doorverkoop en dus fraude moet vermijden.*

De vraag is of die vermeldingen, rekening houdend met wat voorafgaat, op een en dezelfde kaart mogen worden aangebracht in de drie talen? Zo ja, dan zou dat tegemoetkomen aan de bezorgdheid van Belgacom om de prijs van de operatie te drukken. Bovendien zouden productie en distributie van de kaarten erdoor worden versneld.

Een andere mogelijkheid zou erin bestaan de vermeldingen tot een strikt minimum te beperken. Bijvoorbeeld, een letter en een telefoonnummer per kaart (Nl = 0800aaa. F = 0800bbbb, D = 0800cccc). Dit zou evenwel ten koste gaan van de gebruiksvriendelijkheid van de kaart."

*

* *

De VCT is van oordeel dat de kaart beschouwd moet worden als een machtiging in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Het betreft immers het verlenen van een toestemming, het gebruik van een basisdienst van Belgacom in het bijzonder.

Uit de door u verschaftte inlichtingen blijkt dat de verdeling en de afgifte van de kaarten zal gebeuren door de OCMW's, vermits het om personen gaat die het voorwerp uitmaken van een beslissing van het OCMW m.b.t. hun sociaal statuut. De betrokkene moet zich om de kaart te kunnen krijgen, aandienen bij het OCMW.

De VCT is derhalve van oordeel dat de regels van de afgifte van machtigingen en vergunningen door plaatselijke diensten (in casu het OCMW) van toepassing zijn.

Deze luiden als volgt:

- voor de plaatselijke diensten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied (art. 14 § 1 SWT);
- voor de plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied: het Duits of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (art. 14 § 3 SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in een gemeente uit het Malmedyse: het Frans of het Duits, naar gelang van de wens van de belanghebbende (art. 14 § 2, a, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in een taalgrensgemeente: het Nederlands (de Raad van State vernietigde artikel 14 § 2, b, voor zover het de verklaringen, machtigingen en vergunningen betreft; cfr. arrest nr. 14.241 van 12.8.1970).
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (art. 20 § 1 SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in de randgemeenten: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (art. 26 SWT).

De kaart mag, gelet op deze bepalingen, dus geen vermeldingen in de drie talen bevatten.

De VCT is daarentegen van oordeel dat uw voorstel om de vermeldingen op de kaart tot een minimum te beperken door het vermelden van een letter voor de taal, verzoenbaar is met de bepalingen van de taalwetgeving. Er is in dit geval immers geen formele schending van de bepalingen van de artikels 14, 20 en 26 SWT.